

ra 1010 (1601-1602) yılında vefat ettiğini kaydeder ki tâli kaynaklarda genellikle bu tarih kabul görmüştür. Yenikapı Mevlevihânesi semâhânesindeki türbede medfun olan Kemal Dede'nin sandukası 9 Eylül 1961'de çıkan yangında türbe ve içindeki sandukalarla birlikte yanmıştır. Daha sonra üzerinde hattat Hamit Aytaç tarafından yazılmış Şeyh Galib'in bir beytiyle 1006-1010 yıllarında şeyh olduğuna dair bir ibare bulunan mermer mezar taşı yaptırılmıştır. Mevlevihâne 2005-2010 yıllarında gerçekleştirilen restorasyonda tekrar inşa edilen türbedeki mezarların üstüne en büyüğü Kemal Ahmed Dede'ninki olmak üzere sandukalar yeniden yerleştirilmiştir.

Mesnevisindeki bazı beyitlerden "Kemal" mahlasını kullandığı anlaşılan Kemal Ahmed Dede'nin bugüne ulaşan tek eseri *Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ*'dır (*Tercüme-i Menâkıb-ı Sultânü'l-ulemâ ve Mevlânâ Celâleddin Muhammed ve Hulefâ-yı İştân*). Eserin eldeki tek nüshasında kayıtlı bu isimlerin yanında eser kaynaklarda *Kitâbü Menâkıb-ı'l-ârifîn ve meârifî'l-kâşifîn* (Sahîh Ahmed Dede, s. 289), *Menâkıb-ı Celâleddîn er-Rûmî (Hediyetü'l-ârifîn, I, 152)* gibi adlarla da anılır. Kataloğlarda ise *Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ* ismi kullanılmıştır. Eserin 158 varaktan oluşan nüshası Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunmaktadır (Hâlet Efendi Mülhâkı, nr. 82). Ahmed Eflâkî'nin *Menâkıbü'l-ârifîn*'inin muhtasar manzum çevirisi olan eser mesnevi nazım şekliyle kaleme alınmış olup kaynak metinden aktarılan Farsça ve Arapça beyitler dahil toplam 4755 beyittir ve *Menâkıbü'l-ârifîn* gibi on bölümden meydana gelmiştir. Mesnevi üzerine Betül Sinan Nizam tarafından bir doktora tezi hazırlanmış,

Kemal Ahmed Dede'nin Yenikapı Mevlevihânesi'nin türbesi içindeki sandukası (ortada)

Kemal Ahmed Dede'nin *Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ* adlı eserinin ilk iki sayfası (Süleymaniye Ktp., Hâlet Efendi, nr. 82)

bu çalışma daha sonra yayımlanmıştır (bk. bibl.). Kemal Ahmed Dede'nin Mirhând tarihini tercüme ettiği kaydedilirse de eser mevcut değildir. Ayrıca *Osmanlı Müellifleri*'nde ve *İstanbul Kütüphaneleri Tarih-Coğrafya Yazmaları Kataloğu*'nda (TCYK, s. 450) Kemal Ahmed'in Mehmed b. Şâfi'nin (ö. 776/1374-75) *Menâkıbü'l-ahbâb ve merâtibü'ül-elbâb* adlı eserini *Tuhfetü'l-müştâkîn ilâ-menâkıb-ı'sahâbe ve't-tâbiîn* adıyla tercüme ettiği belirtilir, ancak bu eser XVI. yüzyılda yaşamış Ahmed b. Derviş el-Akşehrî adlı başka bir kişiye aittir.

BİBLİYOGRAFYA :

Kemâl Ahmed Dede's Verse Narrative: *Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ (A Verse Version in the Menâkıbü'l-Ârifîn Tradition)*=Kemâl Ahmed Dede'nin *Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ* Adlı Mesnevisi (*Menâkıbü'l-Ârifîn Silsilesinin Manzum Halkası*) (haz. Betül Sinan Nizam), Cambridge 2010, I-II; Selânikî, *Târih* (İpşirli), II, 730; Sâkıb Dede, *Sefîne*, II, 64-66; Hüseyin Ayvansarâyî, *Hadikatü'l-cevâmî'*: *İstanbul Câmileri ve Diğer Dini-Sivil-Mî'mârî Yapılar* (haz. Ahmed Neziht Galitekin), İstanbul 2001, s. 305-306; Esrâr Dede, *Tezkire-i Şuarâ-yı Mevleviyye* (haz. İlhan Genç), Ankara 2000, s. 411-412, 441-444; Sahîh Ahmed Dede, *Mevlevîlerin Tarihi: Mecmûatü't-tevârihi'l-Mevleviyye* (haz. Cem Zorlu), İstanbul 2003, s. 261-291, 320-323; Ali Enver, *Semâhâne-i Edeb*, İstanbul 1309, s. 202-204; *İstanbul Mevlevî Şeyhleri*, Süleymaniye Ktp., Galata Mevlevihânesi, nr. 9, vr. 2^a; *Yenikapı Mevlevihânesi Şeyhlerinin Bazılarının Vefatlarına Ebcdele Düşürülmüş Tarihler*, Süleymaniye Ktp., Galata Mevlevihânesi, nr. 9, vr. 30^a; İhtifalci Mehmed Ziyâ, *Yenikapı Mevlevihânesi* (haz. Murat A. Karavelioğlu),

İstanbul 2005, s. 48-50, 71-76; Hüseyin Vassâf, *Sefîne-i Evliyâ* (haz. Mehmet Akkuş – Ali Yılmaz), İstanbul 2006, V, 230-231; *Osmanlı Müellifleri*, III, 83; TCYK, s. 450; *Hediyetü'l-ârifîn*, I, 152; Abdülbâki Gölpinarlı, *Mevlevî Âdâb ve Erkânı*, İstanbul 1963, s. 137; Aksel Tibet v.dğr., "Stalae Turcicae VIII Yenikapı Mevlevihânesi Haziresi", *Cimetières et traditions funéraires dans le monde islamique: İslâm Dünyasında Mezarlıklar ve Defin Gelenekleri* (haz. J. L. Bacqué-Grammont – Aksel Tibet), Ankara 1996, I, 249-259; Mehmet Nâil Tuman, *Tuhfe-i Nâilî* (haz. Cemal Kurnaz – Mustafa Tatcı), Ankara 2001, II, 861; Betül Sinan Nizam "Menâkıbü'l-Ârifîn ile Manzum Tercümesi Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ'nın Dil, Üslup ve Çeviri Özellikleri Açısından Mukayesesi", *2. Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Sempozyumu (Dil ve Üslup İncelemeleri)* 19-21 Ekim 2011, *Bildirileri* (ed. Vedat Kartalıc – Kâmile Çetin), Isparta 2012, s. 989-996.

 BETÜL SINAN NİZAM

KENEVİ

(bk. SALGAVI).

KENNEDY, Edward Stewart

(1912-2009)

Bilim tarihçisi.

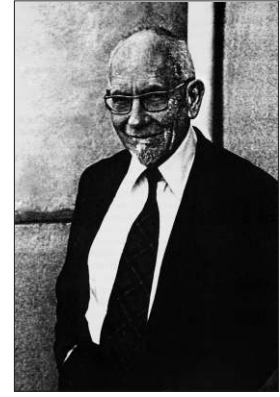
Meksika'nın San Angel şehrinde müteahhit bir baba ve misyoner bir annenin oğlu olarak dünyaya geldi. Doğumundan birkaç yıl sonra aile, bölgede toplumsal çatışmaların patlak vermesi üzerine an-

nesinin memleketi Pennsylvania Easton'a taşındı. Edward 1932'de Easton'daki Lafayetteta Koleji'nin Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldu. Ardından ülkede ekonomik krizin yol açtığı işsizlik sebebiyle Amerika Presbiteryen Misyonu'nun işlettiği Tahran'daki Alborz Koleji'nde öğretmenlik yapmaya üzere İran'a gitti. 1936 yılına kadar bu görevini sürdürdü, bu arada Farsça öğrendi. İran'da kaldığı dört yıl boyunca kendisinde İslâm tarihi ve kültürüne karşı bir merak uyandı. Aynı yıl Amerika'ya döndü ve Lehigh Üniversitesi'nde matematik doktorası yapmak için Lambert serilerini konu edinen bir tez hazırlamaya başladı. 1939'da doktorasını bitirdi; İran'a dönmek istemesine rağmen siyasî durumlar yüzünden Alabama Üniversitesi'nden aldığı yardımcı profesörlük teklifini kabul etti. Orada bulunduğu süre içinde İran'da başlayan ilgisinin bir neticesi olarak Ortaçağ astronomi cetvellerine (zîc) dair bir araştırma yürüttü. 1941'de Tahran'da askerî ataşe olmak istediğinden orduya katıldı ve 1945'te II. Dünya Savaşı bitinceye kadar elçilikteki görevine devam etti. Savaşın ardından Amerika'ya dönünce Arapça öğrenme imkânlarını araştırdı ve Harvard Üniversitesi'nde George Sarton'un yanında kalmaya karar verdi. Bu sırada akademik hayatını derinden etkileyecek olan Brown Üniversitesi Matematik Tarihi Bölümü kurucusu Otto Neugebauer ile tanıştı ve onunla yakın ilişkisi 1990'daki ölümüne kadar sürdü. Kennedy 1946'da Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde matematik dersleri vermeye başladı. Bunda özellikle astronomi tarihi araştırmaları için gereken Arapça bilgisini geliştirme düşüncesinin etkisi vardır. 1949-1950 akademik yılını Neugebauer'in araştırmalarını yürüttüğü Princeton ve Brown üniversitelerinde geçirdi. 1951'de Beyrut Koleji'nde öğretmenlik yapan Mary Helen Scanlon ile Halep'te evlendi. Eşiyle beraber bir yıl İran'da kaldıktan sonra Lübnan'a döndü. 1952'den Lübnan iç savaşının şiddetlenmeye başladığı 1976 yılına kadar Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde matematik dersleri vermeye devam etti. Daha sonra Beyrut Amerikan Üniversitesi'nden emekli olduğu 1976 senesine kadar her dört yılda bir Amerika'daki meslektaşları ve özellikle Neugebauer ile çalışmak amacıyla Lübnan'dan ayrıldı. 1956'da hazırladığı "A Survey of Islamic Astronomical Tables" adlı çalışması bu ziyaretlerin ilk ürünüdür. Kennedy ailesi başlarda yazlık ev olarak kullanmayı, ileride de emekliliklerini geçirmeyi planladıkları Beyrut'un Aynâb

bölgesinden bir ev ve ormanlık arazi satın aldı. Ancak bu planları bir yandan sürekli çıkmak zorunda oldukları akademik geziler, öbür yandan 1982 İsrail işgali ve çatışmaların, insan kaçırmaların iyice artması yüzünden önce kesintiye uğrayacak, 1984 yılında Lübnan'ı terketmek zorunda kaldıklarında ise tamamen iptal edilecekti.

Kennedy, emekliye ayrıldıktan sonra Mısır'daki Amerikan Araştırma Merkezi'nin davetini kabul etti. 1976-1977'de eşiyile birlikte Kahire'de kaldılar, bu sırada Mısır el-Hey'etü'l-âmmelî-dâri'l-kütüb ve'l-vesâiki'l-kavmiyye'den faydalandı. 1977'de yeni kurulan Halep Üniversitesi Bilim Tarihi Enstitüsü'nün yayımladığı derginin editörlüğünü üstlendi. Böylece Kennedyler önce Kahire-Halep, ardından yaklaşık beş yıl Aynâb-Halep arasında gidip geldi. 1979'da Aynâb'daki evlerine tamamen yerleşince Kennedy bütün vaktini araştırmalarına ayırdı. 1984'te iç savaşın en şiddetli safhasında Lübnan'dan ayrıldıktan hemen sonra Halep Bilim Tarihi Enstitüsü ve Frankfurt'taki İslâmî İlimler Enstitüsü'nde yaklaşık dört yıl geçirdiler. 1988'de Princeton'a (New Jersey), 1999'da Doylestown'a (Pennsylvania) taşındılar. Yurt dışında geçen yıllara ve çalışmalarını zaman zaman zor şartlar altında yürütmesine rağmen Kennedy uzun süre yaşadı ve doksan yedi yaşında iken Doylestown'da çocukluğunu geçirdiği evin yakınında öldü. Arkadaşları tarafından Ted, en yakın meslektaşları tarafından Kindî olarak anılan, Carlo Alfonso Nallino ve Heinrich Suter'in entelektüel vârisi, bilim tarihinin kurucusu sayılan George Sarton'un öğrencisi, Otto Neugebauer ve David Pingree'nin öğrencisi ve çalışma arkadaşı olan Kennedy, doğrudan veya dolaylı biçimde bu alanda çalışan herkese yarım asrı aşkın bir süre öğretmenlik yapmıştır. Türk Bilim Tarihi Kurumu, akademik yaşamını İslâm astronomisi ve matematiği araştırmalarına adanmıştıktan 1994'te üçüncü onursal üyeliğini Kennedy'ye verdi. Kennedy bu kurumdan onursal üyelik alan ilk yabancı bilim adamıdır. Ayrıca şimdiye kadar az bilinen Arapça yazmaları inceleme ve tercüme çalışmalarıyla Ortaçağ İslâm dünyasında riyâzî bilimlerin zenginlik ve çok yönlülüğüne dikkat çeken Kennedy, İslâm kültürü çalışmalarına bu katkısı sebebiyle 2001 yılında Ürdün vâliat prensi Hasan tarafından "bağımsızlık nişanı" (visâmü'l-istiklâl) ile ödüllendirildi.

Kennedy'nin, ilk defa İran'a gittiğinde İslâm tarih ve medeniyetine karşı gelişen

Edward
Stewart
Kennedy

merakının ardından Amerika'ya döner dönmez matematik doktorası alması bir tesadüf değildir. Çünkü o, hem araştırmalarının büyük bir kısmını oluşturan İslâm astronomisini hem de İslâm matematiğini en iyi şekilde anlayabilmek için sağlam matematik bilgisi gerektiğinin farkındaydı. Bunun yanında diğer alanlardaki bilgilerini de yoğunlaştığı sahaya yönlendirme konusunda mahirdi. Ortaçağ astronomi cetvellerinin analizi için bilgisayar kullanan ilk bilgin olması bunun kanıtıdır. Kennedy'nin Ortaçağ İslâm astronomi ve matematiği alanlarındaki başarısının başta gelen sebebi onun İslâm kültür ve bilimine olan derin ilgisi, bu medeniyetin ortaya çıktığı ve yayıldığı coğrafyayı, insanlarını, dilini, kısacası İslâm medeniyetine ait her şeyi çok sevmesiydi. Ortaçağ müslüman âlimlerinden Bîrûnî'yi daha iyi kavrayıp anlatabilmek için 1971'de onun yaşadığı ve çalışmalarını ortaya koyduğu, günümüzde Afganistan'da bulunan yerlerin adım adım izlerini takip etmesi bunun en açık göstergesidir. Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde ilk defa matematik tarihi derslerinin programa konulması ve bu dersler aracılığıyla matematik tarihine dair pek çok yayının ve Kennedy'nin danışmanlığında çeşitli tezlerin ortaya çıkması hep onun ısrar ve çabalarıyla gerçekleşmiştir. Kennedy, ağırlıklı olarak Ortaçağ'ın üç müslüman bilgini ve onların çalışmaları üzerinde durmuştur; bunlar, Bîrûnî, İbnü's-Şâtır ve Gıyâseddin el-Kâşî'dir. Kendisi akademi dünyasının ilgisini bu bilginler üzerine çekmekle kalmamış, ayrıca Copernicus'in güneş, ay ve gezegenler için sunduğu geometrik modelleri aslında ondan 150 yıl kadar önce İbnü's-Şâtır'ın ortaya koyduğunu da keşfetmiştir. İslâm medeniyeti ve âlimlerinin astronomi bilimine en büyük katkısının trigonometri, hesaplama ve gözlemeleme teknikleri alanında olduğunu göstermiş,

kitapları ve makaleleriyle İslâm medeniyeti biliminin genel bilim tarihi içerisindeki konumuna dikkat çekmiş, onun döneminde henüz tesis edilmiş olan bilim tarihi sahasının kökleşip yaygınlaşmasına zemin hazırlamıştır.

Eserleri. 1. *A Survey of Islamic Astronomical Tables* (Philadelphia 1989; daha önce dergide yayımlanmıştır: *Transactions of the American Philosophical Society*, XLVI/2 [Philadelphia 1956], s. 123-177). **2.** *Al-Bîrûnî on Transits. Bîrûnî'nin Temhîdül-müstakar li-taḥkîki ma'ne'l-memer* adlı risâlesinin Muhammed Saffûrî ile Adnân İfrâm tarafından yapılan tercümesinden ve Kennedy'nin açıklamalarından ibarettir (Beyrut 1959). **3.** *The Planetary Equatorium of Jamshîd Ghiyâth al-Dîn al-Kâshî* (Princeton 1960). **4.** *The Astrological History of Mâsha'allâh. Mâsha'allâh b. Eserî'nin Fî'l-Kîrânât ve'l-edyân ve'l-milel* adlı eserinin İbn Hibintâ tarafından yapılan özetinin İngilizce tercüme ve tahlilidir (Cambridge 1971, David Edwin Pingree ile birlikte). **5.** *A Commentary upon Bîrûnî's Kitâb Taḥdîd al-Amâkin* (Beirut 1973). **6.** *İfrâdül-maḳâl fî emri'z-zilâl: The Exhaustive Treatise on Shadows by Abû al-Rayḥân Muḥammad b. Aḥmad al-Bîrûnî. Bîrûnî'ye ait eserin İngilizce tercüme ve açıklamasıdır* (I-II, Aleppo 1976). **7.** *The Book of the Reasons Behind Astronomical Tables. Ali b. Süleyman el-Hâşimî'nin Kitâb Fî 'ileli'z-zicâ't'ının F. I. Haddad ile birlikte yaptığı çevirisi ve David Edwin Pingree ile birlikte yaptığı şerhidir* (New York 1981). **8.** *Studies in the Islamic Exact Sciences* (Beyrut 1983). **9.** *Geographical Coordinates of Localities from Islamic Sources. Müslüman müelliflere ait yetmiş dört kaynakta zikredilen yer adlarını ve bunların coğrafi koordinatlarını alfabetik sırayla içerir* (Frankfurt am Main 1987, Mary Helen Kennedy ile birlikte). **10.** *On the Contents and Significance of the Khâqânî Zij by Jamshîd Ghiyâth al-Dîn al-Kâshî* (Frankfurt am Main 1998). **11.** *Astronomy and Astrology in the Medieval Islamic World. Kennedy'nin çeşitli makalelerinden ibarettir* (Aldershot 1998). **12.** *The Melon-Shaped Astrolabe in Arabic Astronomy. Oval biçimdeki usturlap konusunun ele alındığı, müslüman astronomi bilginlerine ait yedi risâlenin neşir ve tercümesidir* (Stuttgart 1999, Paul Kunitzsch ve Richard P. Lorch ile birlikte). Bunların yanında Kennedy'nin

ve diğer bazı âlimlerin İbnü'ş-Şâtîr üzerine yazdığı makaleler kendisi ve İmâd Gânim tarafından derlenerek yayımlanmıştır (*The Life and Work of Ibn al-Shâtîr: An Arab Astronomer of the Fourteenth Century*, Halep 1984).

Kennedy'nin makalelerinden bazıları şöylece sıralanabilir: "The Arabic Heritage in the Exact Sciences" (*Al-Abhath*, XXIII/1-4 [1970], s. 327-344); "Late Medieval Planetary Theory" (*ISIS*, LVII [1966], s. 365-378); "A Set of Medieval Tables for Quick Calculation of Solar and Lunar Ephemerides" (*Oriens*, XVIII/19 [1965-1966], s. 327-334); "Parallax Theory in Islamic Astronomy" (*ISIS*, XLVII [1956], s. 33-53); "al-Bîrûnî's Maqâlid Ilm al-Hay'a" (*Journal of Near Eastern Studies*, XXX/4 [1971], s. 308-314); "Geographical Tables of medieval Islam" (*Al-Abhath*, XXIV [1971], s. 87-102); "The Astrological houses as Defined by Medieval Islamic Astronomers" (From Baghdad to Barcelona: Studies in the Islamic Exact Science in Honour Prof. Juan Vernet, ed. Jesepe Casulleras ve Julio Samsó Moya, Barcelona 1996, s. 535-578); "Spherical Astronomy in Kâshî's Khâqânî Zij" (*Zeitschrift für geschichte der Arabisch Islamischen Wissenschaften*, II [1985], s. 1-46); "Al-Sûfî on the Celestial Globe" (*Zeitschrift für geschichte der Arabisch Islamischen Wissenschaften*, V [1989], s. 48-93); "The Astronomical Tables of Ibn al-Raqqâm, a Scientist of Granada" (*Zeitschrift für geschichte der Arabisch Islamischen Wissenschaften*, XI [1997], s. 35-72); "The Chinese-Uiqhur Calendar in Tûsî's Zij-i İlkhâni" (*Zeitschrift für geschichte der Arabisch Islamischen Wissenschaften*, XI [1997], s. 111-152); "Al-Bîrûnî's Masudic Canon" (*Al-Abhath*, XXIV/1-4 [1971], s. 59-81); "The Solar Eclipse Technique of Yahyâ B. Abi Mansûr" (*Journal for the History of Astronomy*, I [1970], s. 20-38).

BİBLİYOGRAFYA :

E. S. Kennedy, *Studies in the Islamic Exact Sciences*, Beirut 1983; a.mf., "A Survey of Islamic Astronomical Tables", *Transactions of the American Philosophical Society*, XLVI/2, Philadelphia 1956, s. 123-177; D. A. King – G. Saliba, *Prof. Dr. Edward S. Kennedy: A Brief Biography and List of Publications*, İstanbul 1994; N. Kennedy – M. Kennedy, "In Memoriam: Edward S. Kennedy (1912-2009)", *Suhayl: Journal for the History of Exact and Natural Sciences in Islamic Civilisation*, IX, Barcelona 2009-2010, s. 185-193; D. A. King, "Edward Stewart Kennedy (1912-2009)", *Journal for the History of Astronomy*, XLI/1, Cambridge 2010, s. 117-119.

KENNÛN, Muhammed b. Medenî

(محمد بن المدني كنون)

Ebû Abdillâh Muhammed
b. el-Medenî b. Ali
b. Abdillâh Kennûn el-Mestârî el-Fâsî
(ö. 1302/1885)

İslah yanlısı Faslı fıkıh âlimi.

1240'ta (1825) Fas'ta doğdu. Diğer kaynakların aksine İbn Zeydân 1239 (1824) yılını verir. İdrîsîler hânedanının ikinci hükümdarı Mevlây II. İdrîs'in soyuna ve Benî Mestâre kabilesinin bir kolu olan Benî (Â-i) Kennûn (Gennûn, Cennûn) ailesine mensuptur. Aile, adını II. İdrîs'in oğlunun torunu Kâsım b. Muhammed b. Kâsım b. İdrîs'in "Kennûn" (Berberîce "ay") lakabından alır. Kennûn küçük yaşlarda hac farzasını babasıyla birlikte ifa etti. İlk eğitiminden sonra Câmîu'l-Karaviyyîn'de öğrenim gördü. Abdüsselâm b. Tâi' Bû Gâlib, Tâlib b. Hamdûn İbnü'l-Hâc, Ebû Bekir b. Tayyib İbn Kîrân, Abbas b. Tayyib İbn Kîrân, Muhammed b. Abdullah el-Meccâvî, Mehdi b. Tâlib İbn Süde, Ahmed b. Ahmed el-Bennânî, Muhammed b. Abdurrahman el-Filâfî el-Hacretî'den Arap dili ve edebiyatı, ayrıca akfî ve dinî ilimleri okudu. Başta fıkıh ve fıkıh usulü olmak üzere hadis, tefsir, tasavvuf, kelâm konularında adını duyurdu. Fas'ta "şeyhül-cemâa" makamını elde etti. 1274'te (1858) yapılan ısrar sonucu ve hocası Hacretî'nin tavsiyesiyle Merakeş'te kadılık görevini kabul ettiyse de sekiz ay sonra kraldan affını dileyip Fas'a döndü. Karaviyyîn'de fıkıh, Sîdî Kâsım b. Rahmûn Türbesi'nde hadis okuttu, diğer bazı medreselerde ders verdi. Yetiştirdiği çok sayıda talebe arasında ketiş Muhammed Tihâmî b. Medenî Kennûn, Abdülkebir b. Muhammed el-Kettânî, Ahmed b. Kâsım Cessûs er-Rabâtî, Muhammed b. Kâsım el-Kâdirî, Muhammed b. Tihâmî el-Vezzânî, Ahmed b. Me'mûn el-Belgaysî, Muhammed Mahmûd b. Ahmed eş-Şinkitî (İbnü't-Telâmid), Ahmed b. Abdülvâhid el-Hasenî (İbnü'l-Mevvâz el-Fâsî), Muhammed b. Muhammed b. Abdüsselâm Kennûn (aynı lakabı taşıyan hocası "Kebîr", bu "Sagîr" sıfatıyla ayrılır) zikredilir. 1 Zilhicce 1302 (11 Eylül 1885) tarihinde Fas'ta vefat eden Kennûn, Bâbülfütûh dışında Kubâb Kabristanı'nda Ebû'l-Mehâsin el-Fâsî'nin türbesinin aşâğısında defnedildi.

Biyografi âlimlerinin "allâme, hâfız, hüccet, hâtimetül-muhakkıkın, imâmül-müddakkıkın" gibi vasıflarla nitelendirdikleri Kennûn XIX. yüzyılın ikinci yarısında Fas'ın